

DEMÀ
Xavier Bosch

Francesc Canosa

De J.V. Foix a Podem

Hiha un amic meu, una coneguda, en J.V. Foix, els de Podem i Ciutadans. Dalt d'un avió. Núvols. Recorden. Primervera ser la lionesa. Cel de crema. Exposició Internacional de Barcelona. 1929. El poeta-pastisser J.V. Foix obre una botigueta de xocolata a la pedra al Poble Espanyol. Alguns dies Foix deixa el seu Sarrià i se'n va cap al Prat de Llobregat. L'espera l'amic Josep Canudas. Pilot, pioner de l'aviació a Catalunya. Pugen a l'avioneta. Foix sempre demana a Canudas que passi per damunt de Montjuïc: vol veure des del cel si els dependents han obert el negoci. És quan volo que hi veig clar.

CANUDAS I FOIX S'ENLAIREN des de l'aeròdrom Canudas (1923): el tercer cel. Abans ja hi havia un altre cel a la zona: el camp d'aviació de la Volateria (1916). El primer avió que aterra ve de Tolosa i va cap a Casablanca. El 1919 s'inaugura la línia internacional de Lufthansa (Stuttgart-Ginebra-Marsella-Barcelona). El 1920 hi ha un segon cel a tocar: l'aeròdrom conegut com el Camp d'Aviació Francès. La futura Air France s'hi instal·la. Aquí se centren tots els vols internacionals. Cel de llamps i trons de 1925. La dictadura de Primo de Rivera expropia les finques de la Volateria. Nacionalització de l'aire. Monopoli Iberia. El 1927 crea el *puente aéreo*: Barcelona-Madrid. Foix pren nota amb llapis de cabell d'àngel.

ELL NO ÉS NOMÉS un pilot de poemes, un pastisser de camps elisis de pa de pessic. Ell és també un amant de l'aviació. Fundador –amb Canudas– de la Penya de l'Aire. Foix escriu i viu el cel com la terra. Defensa una Catalunya a l'espai. L'aviació és la modernitat gormanda. Vol pilots, avions, firmaments de melindro, núvols de torró. Vol que els catalans –com altres països– financin avions per poder fer un vol sense escala Barcelona-Nova York. Foix ho veu: perquè és quan m'enlairo que hi veig clar. Foll d'una dolça metzina. Amb ales de maduixa a cada mà. Somia perquè a la terra hi ha un problema: "L'aviació civil no és un mite. És a dir: és un mite a Espanya". Ho escriu en plena Dictadura. Mentre la censura li suprimeix ratlles per parlar... de l'aire català.

CEL DE XOCOLATA BELGA. 10 de març de 2015. El Parlament Europeu vota contra l'Espanya que segresta terra, mar i aire. S'aprova. L'esmena de l'eurodiputat Ramon Tremosa (CiU) reclama que les xarxes aeroportuàries (com AENA i Puertos del Estado) canviïn de model i s'obrin a la lliure competència. Tothom mira a Espanya. És l'únic

Podem, Ciutadans, PSOE i IU voten al Parlament Europeu a favor de continuar amb l'immemorial monopoli centralista espanyol de ports i aeroports, únic a Europa. PERE VIRGILI

cas a Europa: monopoli centralista aeri i marítim immemorial. I qui vota a l'estil Julio Iglesias "la vida sigue igual"? Podem, Ciutadans, PSOE i IU.

HEUS AQUÍ LA CUETA a l'aire homogeni de Pablo Iglesias: hores abans que surti en portada al *New York Times* dient que vol volar el sistema. Heus aquí els ciutadans cosmopolites de vol gallinaci i ala tocada Javier Nart i Juan Carlos Girauta. Heus aquí la neo casta-caspa amb el tradicional elixir miraculós de manteniment de l'*statu quo*. Heus aquí els que diuen que la independència aïlla: aïllant tots els catalans per terra, mar i aire.

ATERREM. A LA TAULA. Recordo el flam. Un amic meu dient que té un botó nuclear. Regalima. Votarà Podem per dinamitar-ho tot. *Hiroshima mon amour*. Recordo el *coulant* de xocolata d'un altre bocí de taula. Una coneguda votarà Albert Rivera perquè és el més guapo. Baveja. *Pretty woman*. Recordo que tots dos sempre parlen dels seus viatges. De les vacances visitant pigmeus deshidratats i pingüins fent *topless*. Tots dos tenen aquella intel·ligència dels escollits per trobar el vol més barat, l'hotel més mono i la palmera de PVC. Però cap dels dos, ni amb una pujada de sucre, hi veu clar. Ni quan dormen, ni quan desperten. Tots dos estaran encantats que, pels segles dels segles, els partits revolucionaris que defensen vulguin deixar-nos sense aire, aigua, sense corredor mediterrani, sense vols directes, sense riquesa, sense llibertat... condemnats a fer viatges subterranis damunt un carro de talps amb ulleres de sol.

Oh, fuck. Enric Millo ha parlat, en una entrevista a La Xarxa, de la compareixença d'Alicia Sánchez-Camacho el dia 10 d'abril, durant la comissió d'investigació sobre frau fiscal i corrupció política. M'ho bloqueja a l'agenda. A l'entrevista ha dit que "segurament a algú li sorprendran coses que coneixerà aquell dia". *Fuck, fuck, re-fuck!* Què més sabrem? Que finalment Sánchez-Camacho i Álvarez van anar al Nuba, aquest local on hi ha "chicos de nuestra edad"? No m'estranyaria. "The perfect atmosphere for the best chic nights", hi diu a la pàgina web. Oh, sí. Tinc ganes de sorpreses. I les meves cinquanta millors amigues, també. Per això ja hem encarregat el clàssic sopar de pica-pica ("picoteo", en diuen les dues examigues a la gravació). I també estem tramitant el lloguer d'una bruixa que pugui fer factura. No és que hi creguem, però volem emular en tot un "party" com els que fa Alicia Sánchez-Camacho a casa seva. I ella, segons que diuen que diu a la gravació, en un d'aquests *parties* amb *picoteo* va llogar una pitonissa. L'única cosa que ens falla –també segons conversa camarguil– són els mobles antics portats dels Estats Units que decorin l'ambient. *Para lo demás, somos las mismas en todo.*

En Millo ha dit també que "no té cap por que finalment la justícia aixequi la prohibició de difondre el DVD del dinar al restaurant". Bé. Jo, si fos ell, tampoc la tindria. Ell no és el que xerra i xerra i beu i menja en aquell dinar tenebrós i pornogràfic. Ell només hi pot guanyar, si això es difon. Una gravació entre homes hauria despullat altres qüestions, també patètiques, però no aquestes. Totes resultariem poca cosa parlant així de sexe, de bòtox, de bosses de mà i de bosses dels ulls, xafardejant sobre si aquest company de partit té aquest mal vici, i assegurant que els dels altres partits em tiren la canya. Quanta compassió faria jo al seu lloc, una mica piripi, com una barreja trista entre Ana Obregón i Blanche Dubois.

EMPAR MOLINER

Les nostres cases tenen alguna cosa que mai has vist en cap altra casa: un assessor personal.

Solvía.cat

Un assessor personal avui.
La nostra manera de pensar en la teva casa de demà.

Informa-te'n trucant al 902 333 131 o a les oficines del grup Banc Sabadell.

f t w p

Solvía B S
Immobilària

0152

9177201410100091